

READJUSTING TO LIFE

2020-1-TR01-KA204-094182

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΕΣΤΙΑΣΗΣ ΙΟ1.Α2

*Ανάπτυξη ενός καινοτόμου διαδικτυακού οδηγού για την
κοινωνική ένταξη ατόμων με
Επίκτητη Αναπηρία*

*Πνευματική Παραγωγή 1/ Δραστηριότητα 2 (ΙΟ1/Α2):
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΕΣΤΙΑΣΗΣ*

Χρηματοδοτείται από το πρόγραμμα Erasmus+ της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ωστόσο, η Ευρωπαϊκή Η Επιτροπή και η Τουρκική Εθνική Υπηρεσία δεν μπορούν να θεωρηθούν υπεύθυνες για οποιαδήποτε χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Ιδρυμα	SEYDR
Συμμετέχων Οργανισμός	SEYDR
Συμμετέχοντες	15 άτομα με αναπηρία
Το αποτέλεσμα της συνέντευξης (μέχρι 250 λέξεις)	Στη συνέντευξη βρέθηκε ότι το πιο δύσκολο πράγμα για τα άτομα με αναπηρία να επιστρέψουν στην κοινωνία είναι η δυσκολία πρόσβασης στις υπάρχουσες ευκαιρίες. Η αδυναμία των τοπικών θεσμών να έχουν πρόσβαση σε λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις υπηρεσίες τους, η μη πρόσβαση στις υπηρεσίες στις αγροτικές περιοχές και το γεγονός ότι τα άτομα με αναπηρία πρέπει να περάσουν από πολλή γραφειοκρατία για να επωφεληθούν, κάνουν τη ζωή τους πολύ δύσκολη. Οι συνεντευξιαζόμενοι πιστεύουν ότι θα ήταν πολύ ωφέλιμο να έχουν μια πλατφόρμα που μπορεί να τους καθοδηγήσει. Η έλλειψη συντονισμού μεταξύ των ιδρυμάτων προκαλεί επίσης έλλειψη ενημέρωσης των ατόμων με αναπηρία. Μόνο 4 από τα άτομα με αναπηρία που ερωτήθηκαν (οι οποίοι ζουν στην πόλη και έχουν σχετικά καλύτερη εκπαίδευση και οικονομική κατάσταση) γνώριζαν για τις διαθέσιμες τοπικές υπηρεσίες που μπορούσαν να αξιοποιήσουν. Οι ευκαιρίες εκπαίδευσης είναι πολύ περιορισμένες στις αγροτικές περιοχές και οι πόροι που μπορούν να έχουν πρόσβαση τα άτομα με αναπηρία για την εκπαίδευσή τους είναι περιορισμένοι. Δεν υπάρχει σχεδόν καμία (μόνο 1 άτομο) ευκαιρία εργασίας σε ιδιωτικά ιδρύματα, εντός της ποσόστωσης που απαιτεί το κράτος, ενώ η απασχόληση σε κρατικούς φορείς είναι επαρκής.
Σχόλια	N/A

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Ιδρυμα	CIVIC
Συμμετέχων Οργανισμός	CIVIC
Συμμετέχοντες	Άτομα με αναπηρία και συγγενείς του ατόμου με αναπηρία Στις συνεντεύξεις συμμετείχαν συνολικά 8 άτομα (άτομα με αναπηρία και μέλη της οικογένειας).
Το αποτέλεσμα της συνέντευξης (μέχρι 250 λέξεις)	Σύμφωνα με τους συμμετέχοντες, τα άτομα με αναπηρία δεν λαμβάνουν όλη την υποστήριξη που χρειάζονται. Ειδικά οι μεγαλύτεροι σε ηλικία συμμετέχοντες δεν είχαν μεγάλη υποστήριξη όταν ήταν νεότεροι. Μία από τις συμμετέχουσες δεν αποφοίτησε από το γυμνάσιο λόγω της έλλειψης υποστήριξης κάτι που έχει επηρεάσει την καριέρα της. Υπάρχουν πολλοί οργανισμοί και φιλανθρωπικές οργανώσεις στο Ηνωμένο Βασίλειο που βοηθούν άτομα με αναπηρία. Ωστόσο, αυτό εξακολουθεί να μην είναι αρκετό. Όταν πρόκειται για επίσημα ιδρύματα, οι συμμετέχοντες λαμβάνουν κάποια υποστήριξη, όπως δωρεάν ακουστικά βαρηκοΐας. Μερικοί άνθρωποι λαμβάνουν βοήθεια από συμβούλους που παρέχονται από φιλανθρωπικές οργανώσεις που έρχονται στα σπίτια τους και τους βοηθούν με καθημερινά πράγματα. Ωστόσο, ορισμένοι συμμετέχοντες πιστεύουν ότι τα ιδρύματα και οι φιλανθρωπικές οργανώσεις δεν συνεργάζονται συναισθηματικά μεταξύ τους. Στο Εδιμβούργο, μια τοπική φιλανθρωπική οργάνωση, το Lothian Centre for Inclusive Living (LCiL) βοηθά άτομα με αναπηρίες παρέχοντας υπηρεσίες όπως υποστήριξη διαβίωσης, χρήσιμες πληροφορίες, καθοδήγηση αυτοδιαχείρισης, υποστήριξη από ομοτίμους και εργαστήρια και εκδηλώσεις μάθησης. Όσον αφορά την προσαρμογή στη νέα τους κατάσταση, οι συμμετέχοντες είπαν ότι ήταν μια απαιτητική και δύσκολη διαδικασία. Ωστόσο, μετά από κάποιο χρονικό διάστημα κατάφεραν να προσαρμοστούν και να ζήσουν χαρούμενες και γεμάτες ζωές. Αυτό που τους βοήθησε πολύ ήταν η υποστήριξη των αγαπημένων τους προσώπων που ήταν εκεί για αυτούς. 2 από τους συμμετέχοντες τόνισαν ότι θα χρειάζονταν περισσότερη υποστήριξη και κατανόηση στην εργασία τους από τους συναδέλφους και τους εργοδότες τους. Οι συμμετέχοντες ανέφεραν ότι ένα από τα πράγματα που χρειάζονται είναι οι άλλοι να είναι υπομονετικοί μαζί τους και να μην τους αποκλείουν λόγω της αναπηρίας τους.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Σχόλια	N/A
---------------	-----

Ιδρυμα	SEADDER
Συμμετέχων Οργανισμός	SEADDER
Συμμετέχοντες	10 AMEA, 5 συγγενείς ατόμων AMEA
Το αποτέλεσμα της συνέντευξης (μέγιστο 250 λέξεις)	Τα άτομα δήλωσαν ότι λαμβάνουν υποστήριξη ως προς τα νοσοκομειακά έξοδα κατά τη διάρκεια της θεραπευτικής διαδικασίας. Ανέφεραν όμως ότι δεν υπάρχει ενημέρωση για τα κοινωνικά δικαιώματα και υπηρεσίες που δικαιούνται (2 άτομα ενημερώθηκαν μόνο για τις υπηρεσίες υγείας). Υπάρχει έλλειψη συντονισμού μεταξύ των φορέων που εξυπηρετούν τα άτομα με αναπηρία. Υπάρχουν αρκετές ευκαιρίες εκπαίδευσης για μαθητές σχολικής ηλικίας αλλά όχι αρκετή για τους ενήλικες. Η ψυχολογική υποστήριξη είναι πολύ σημαντική αλλά όχι επαρκής. Πολλά άτομα με αναπηρία είναι σε θέση να επιτύχουν κάποιους στόχους με τις οικογένειές τους για να καλύψουν τις ανάγκες τους. Η απασχόληση παρέχεται στα κρατικά ιδρύματα, αλλά όχι αρκετή στα ιδιωτικά ιδρύματα.
Σχόλια	Υπάρχει ανάγκη για χαρτογράφηση των υπηρεσιών που μπορούν τα άτομα με αναπηρία να αξιοποιήσουν. Τα χωριά για τα άτομα με αναπηρία (για εκπαιδευτικούς και ψυχαγωγικούς σκοπούς) φτιάχνονται για να μπορούν να ζουν μαζί, να κοινωνικοποιούνται, να διασκεδάζουν κ.λπ. καλύπτοντας τις ανάγκες τους. - Η υπερηφάνειά τους δεν πρέπει να πληγώνεται ενώ λαμβάνουν βοήθεια. - Το προσωπικό με το οποίο θα εργαστεί το άτομο με αναπηρία θα πρέπει να εκπαιδεύεται στο πώς να επικοινωνεί και να εργάζεται - Η επικοινωνία να εστιάζεται στην προσωπικότητά τους και όχι στην αναπηρία τους. - Να μην περιμένουμε από το άτομο με αναπηρία να είναι πιο παραγωγικό από ό,τι μπορεί,

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

	- Υπάρχει ανάγκη για δημιουργία διαδικτυακής πλατφόρμας όπου τα άτομα με αναπηρία μπορούν να λαμβάνουν πληροφορίες σε όλη τη χώρα στην οποία βρίσκονται.
--	--

Ιδρυμα	MKO IASIS - RnD
Συμμετέχων Οργανισμός	ΙΑΣΙΣ
Συμμετέχοντες	12 AMEA και 3 συγγενείς AMEA
Το αποτέλεσμα της συνέντευξης (έως 250 λέξεις)	Δώδεκα άτομα με επίκτητες αναπηρίες και τρία μέλη της οικογένειας συμμετείχαν στις συνεντεύξεις (65%) και στις ομάδες εστίασης (35%). Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, το 85% από αυτούς δεν έχουν ποτέ ενημερωθεί από αρμόδιους για τα κοινωνικά δικαιώματα που μπορούν να διεκδικήσουν ή τις υπηρεσίες που μπορούν να χρησιμοποιήσουν. Ήταν σαφές ότι η μέθοδος άντλησης πληροφοριών ήταν μέσω (i) προσωπικής έρευνας (ii) συνομηλίκων και κοινοτήτων (iii) ιδιωτικών ιδρυμάτων και συμβούλων. Όσοι ενημερώθηκαν για τα δικαιώματά τους ενημερώθηκαν από τους δημόσιους γιατρούς κατά την ιατρική διάγνωση. Οι πιο σημαντικές αλλαγές που σημειώθηκαν μετά την απόκτηση της αναπηρίας, που μπορεί να μεταφραστούν ως ανάγκες, είναι η έλλειψη της φυσικής κινητικότητας, η αδυναμία αποτελεσματικής μετακίνησης από ένα σημείο στο άλλο, η έλλειψη αυτονομίας, το κοινωνικό στίγμα και οικονομικά εμπόδια που προέκυψαν καθώς οι θεραπείες και ο εξοπλισμός απαιτούν μεγάλο προϋπολογισμό για την απόκτησή τους. Παρόλο που το κράτος προσπαθεί να καλύψει αυτές τις ανάγκες παρέχοντας επιδόματα αναπηρίας και κουπόνια για την αγορά εξοπλισμού (π.χ. αναπηρικό αμαξίδιο), αυτά δεν αρκούν καθώς καλύπτουν ένα μικρό μέρος των εξόδων. Τούτου λεχθέντος, όλοι οι ερωτηθέντες συμφώνησαν ότι οι σημερινοί θεσμοί και οι υπηρεσίες απαιτούν αναδιοργάνωση, κρατικές ενισχύσεις και αρμονία μεταξύ τους. Επιπλέον, οι υποδομές πρέπει είναι πιο φιλικές προς τα άτομα με αναπηρία, καθώς οι τρέχουσες έχουν σχεδιαστεί με βάση τον τρόπο με τον οποίο τα αρτιμελή άτομα ερμηνεύουν τις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία (δηλαδή οι υπάρχουσες ράμπες δεν είναι αποτελεσματικές). Τέλος, όλοι οι συμμετέχοντες δήλωσαν ότι έχουν προσαρμοστεί στο νέο τρόπο ζωής λόγω (i) οικογενειακής υποστήριξης και (ii) υποστήριξης

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

	από συνομηλίκους. Τα μέλη της οικογένειας έχουν αναλάβει το ρόλο του φροντιστή ενώ οι κοινότητες αναπηρίας παρέχουν ψυχολογική υποστήριξη.
Σχόλια	N/A

Ιδρυμα	Fams Cocemfe Sevilla
Συμμετέχων Οργανισμός	Fams Cocemfe
Συμμετέχοντες	12 Άτομα με Αναπηρία και 3 Συγγενείς Ατόμου με Αναπηρία
Το αποτέλεσμα της συνέντευξης (έως 250 λέξεις)	Όλοι οι συμμετέχοντες ανακοίνωσαν ότι οι κύριες ανάγκες που αντιμετωπίζουν μετά την απόκτηση των αναπηριών τους ήταν: - Πληροφορίες πληροφοριών για το πώς να προσαρμοστούν στη νέα τους κατάσταση, αυτή η διαδικασία προσαρμογής ήταν πολύ δύσκολη λόγω αυτής της έλλειψης ενημέρωσης. -Ψυχολογική υποστήριξη για την αντιμετώπιση της κατάστασης. -Αποκατάσταση και αθλητικές δραστηριότητες. -Κοινωνική φροντίδα. -Νομική υποστήριξη. -Ενημέρωση για δραστηριότητες αναψυχής και άλλες κοινωνικές δραστηριότητες. -Ενημέρωση για νέες ευκαιρίες απασχόλησης Οι περιφερειακές υπηρεσίες είναι καλές αλλά όχι αποτελεσματικές και πρέπει να βελτιωθούν πολύ περισσότερο. Για παράδειγμα, οι διασυνδέσεις μεταξύ των δημόσιων υπηρεσιών και των οργανισμών σε ιδιωτικό επίπεδο συχνά δεν είναι ευχάριστες και ενημερωμένες. Για

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

	παράδειγμα, υπάρχουν πολλά προβλήματα προσβασιμότητας στις δημόσιες συγκοινωνίες εκτός αστικών περιοχών. Είναι σημαντικό το άτομο με επίκτητη αναπηρία να μπορεί να είναι μέντορες άλλων ατόμων με αναπηρία σε παρόμοια κατάσταση. Αυτός είναι ο καλύτερος πόρος, αλλά είναι σημαντικός τρίτος τομέας και για τις οντότητες κοινωνικής δράσης. Αυτές οι οντότητες προσφέρουν στα άτομα με επίκτητες αναπηρίες: • Η υπεράσπιση των δικαιωμάτων τους • Κοινωνικά δίκτυα • Ψυχολογική και συναισθηματική υποστήριξη για αυτούς και τις οικογένειές τους • Προσβασιμότητα σε δραστηριότητες ελεύθερου χρόνου και ελεύθερου χρόνου • Πρόσβαση σε πληροφορίες για κοινωνικές υπηρεσίες, επιδοτήσεις και υπηρεσίες υγείας • Ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών από άλλα άτομα με επίκτητες αναπηρίες • Νομικές συμβουλές • Άριστη επαφή με τους δημόσιους θεσμούς Έτσι, αυτοί οι σύλλογοι ή φορείς του τρίτου τομέα ή ενώσεις ατόμων με αναπηρία γίνονται οι πρώτοι πόροι στους οποίους απευθύνονται αυτά τα άτομα για αναζήτηση υποστήριξης και πληροφοριών μετά την περίοδο νοσηλείας
Σχόλια	N/A

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Σχεδόν όλοι οι συμμετέχοντες δήλωσαν ότι έχουν προσαρμοστεί στον νέο τρόπο ζωής μέσω της (i) υποστήριξης της οικογένειας και (ii) της υποστήριξης από συνομηλίκους και άτομα με επίκτητες αναπηρίες. Τα μέλη της οικογένειας έχουν αναλάβει το ρόλο του φροντιστή ενώ οι κοινότητες αναπηρίας παρέχουν ψυχολογική υποστήριξη. Στις συνεντεύξεις, βρέθηκε ότι το πιο δύσκολο πράγμα για τα άτομα με αναπηρία να επιστρέψουν στην κοινωνία είναι η δυσκολία πρόσβασης στις υπάρχουσες ευκαιρίες.

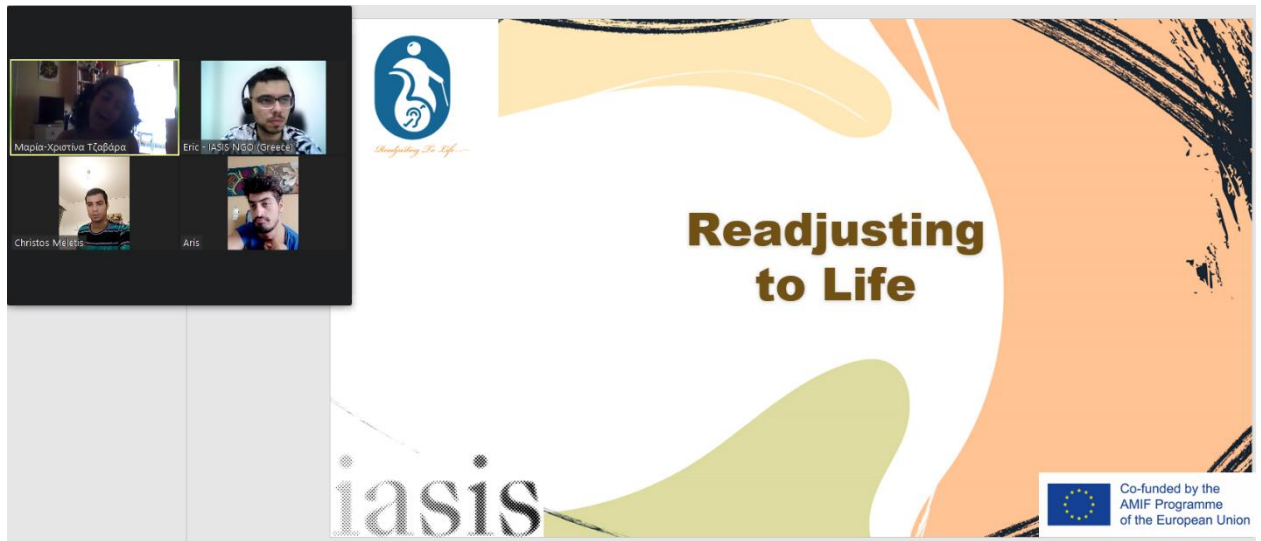
Όλοι οι συμμετέχοντες στις ομάδες εστίασης τόνισαν ότι υπάρχει ανάγκη για χαρτογράφηση των υπηρεσιών που μπορούν τα άτομα με αναπηρία να αξιοποιούν. Ειδικότερα, αυτή η χαρτογράφηση θα πρέπει να περιλαμβάνει αυτά που είναι διαθέσιμα και στις αγροτικές περιοχές. Τα άτομα με αναπηρίες που ζουν σε αγροτικές περιοχές έχουν λιγότερη πρόσβαση και πληροφόρηση συγκριτικά με τα άτομα αστικών περιοχών. Έτσι, ο ηλεκτρονικός οδηγός που θα δημιουργηθεί στο πλαίσιο του έργου *Readjusting to Life* είναι ένα εξαιρετικό εργαλείο για άτομα με αναπηρίες. Επίσης, έγινε αναφορά ότι αυτός ο οδηγός πρέπει να συνδέεται με τη δημόσια υγεία και τις κοινωνικές υπηρεσίες. Πληροφορίες για τον οδηγό θα πρέπει να παρέχονται σε αυτά τα δημόσια ιδρύματα, κυρίως στα νοσοκομεία.

Επίσης, τόνισαν ότι ο ηλεκτρονικός οδηγός πρέπει να είναι φιλικό ως προς τη χρήση του, προκειμένου να διευκολύνεται η πρόσβαση στις πληροφορίες.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΕΣΤΙΑΣΗΣ

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union